

Že baza take združitve je napačna, ker je popolnoma politična in hoče združiti učiteljstvo na temelju, kakor so združene politične skupine v narodni skupščini, to se pravi, da hoče osnovati »opozicijski blok učiteljstva«.

Kje je tu nestrankarska, stanovska organizacija?!

O UJU govori, da je politična deklaracija, medtem ko je fakt to, da je Glavni odbor UJU odstranil tov. Milutina Stankoviča s predsedniškega mesta ravno zato, ker je izbral predsedniško mesto za politično stranko g. Davidoviča in je hotel spraviti UJU v politično smer in ker je zanesel svoje zasebne politične zadeve v »Narodno Prosveto«.

Najbolj smešen pa postane s tem, ko zamenjava organizacijo Stankovičevega demokratičnega političnega učiteljskega kluba s stanovsko organizacijo in jo smatra celo kot nepolitično stanovsko organizacijo v smislu njegove ideologije.

Se bolj smešen postaja, ko citira razne vesti iz Stankovičevega lista »Slobodan Narod«, ki je glasilo političnega kluba demokratičnih učiteljev v Beogradu in servira te citate kot pristne nepolitične, res nestrankarske zadeve in stremeljenja. »Slobodan Narod« smatra za nestrankarsko stanovsko glasilo učiteljstva, kar je toliko, kakor če bi smatrali pisanje v »Slovenecem« »Učiteljskem vestniku«, ki ga piše g. Štrukelj in njegovi zagrizeni trabanti, za edino nestrankarsko stanovsko pisanje.

Da bo g. Štrukelj še bolj informiran in ne bo šele on poučeval slovenskega učiteljstva potom »Slovenca« o srbskih razmerah, mu povemo še to, da obstoja v Beogradu tudi politični klub učiteljev radikalov, ki izdaja tudi svoje glasilo »Svetlost«.

V Beogradu obstojajo torej trije učiteljski listi, »Slobodan Narod«, glasilo političnega kluba Davidovičevih demokratičnih učiteljev, »Svetlost«, glasilo kluba učiteljev radikalov in nepolitično stanovsko glasilo UJU »Narodna Prosveta«, ki bazira na temeljnih idejah državnega in narodnega edinstva ter verske strpnosti, kakor UJU.

Značilno je, da se g. Štrukelj sklicuje ravno na glasilo kluba Davidovičevih demokratičnih učiteljev za intrige zoper UJU.

Povdarjati moramo, da je bila ravno slovenska delegacija na zadnji seji Glavnega odbora UJU ona, ki je povdarjala, da o usodi UJU ne smejo odločati politični učiteljski klubi, ampak da se mora varovati strogo stanovski strokovni značaj organizacije v listu in v organizaciji sami.

IV. redna letna skupščina Glavnega Saveza državnih činovnika i službenika.

Dne 19. in 20. aprila t. l. se vrši v Ljubljani skupščina Saveza državnih nameščenecv. Predpriprave za ta kongres, ki se ga udeležijo zastopniki državnih nameščenecv iz vse države, so v polnem teku. Od strani naše organizacije sodeluje pri teh pripravah naš strokovni tajnik. Delo se je razdelilo na odseke, ki bodo podvzeli potrebne korake, da se izvrši skupščina kolikor mogoče častno za Slovenijo in Ljubljano.

zvonu in čemu. Od daleč že zagledam župnika, ki me je pričakoval s prekrizanimi rokami na prsih. Ko pridem do njega, ga vprašam, kdo je zvonil. Župnik pa odgovori: »Jaz, zato da vas pokličem in vam povem, da pred velikim oltarjem ne gori večna luč, takoj jo prižgite.«

Koncem šolskega leta se je vršila, kakor tedaj povsod na vseh ljudskih šolah, končna izkušnja. Iz vseh sosednjih krajev so prišli župniki in kaplani, da prisostvujejo izpitu. Najprej je izpraševal župnik veronauk. Vsi duhovniki so vestno poslušali vprašanja župnikova in odgovore šolske mladine. Ko pa sem jaz nastopil s svojimi predmeti, so se malo zmenili za nje in za dosežene uspehe, med seboj so se razgovarjali, zabavali in smejali in jedva čakali konca, da pridejo preje v župnišče, kjer je bila po izpitu pri domačem župniku velika pojedina. Na to pojedino je župnik povabil pač prejšnjega mežnarja-čevljarja, a mene je namenoma prezrl, kar me pa ni žalilo niti najmanj. Bil sem vesel, da me je pustil z vabilom pri miru. Dekanu A. iz S. šol. nadzorniku, ki je bil pošten in nad vse pravicoljubn mož, prava izjema med duhovniki, ni bilo vseh, da me župnik ni vabil, očital mu je to in na njegovo zahtevo je prihodnje leto povabil na pojedino tudi mene. Na mizo so nosile

Danes je v UJU do 14.000 učitelstva v državi, in se bodo g. Stanković in njegovi politični pristaši učitelji dobro premislili, preden se bodo naslonili na onih 2000 učiteljev v državi izven UJU, ki sami ne vedo, kaj so in kaj hočejo. Tudi je zaman upanje, da bo srbsko učiteljstvo, ki je nacionalno zrelo in prožeto nacionalizma zapustilo idejo narodnega edinstva in verske strpnosti in se bo naslonilo, še manj pa združilo s separatističnim hrvatskim in slovenskim učiteljstvom ter bo sledilo njihovu najvišjemu načelu plemenskega separatizma in verskega fanatizma.

Gospodje Štrukelj in kompanija pozabljajo, da smatra g. Stanković in vse skrbno učiteljstvo, ki je za njim, klerikalizem ravno tako škodljiv državi in narodni ideji edinstva ter so ti ravno tako odločni nasprotniki klerikalizma, kakor so to hrvatski separatistični učitelji, ki so naravnost strastni nasprotniki klerikalizma in zlorabi vere za politiko.

Dokler bo ideja Slomškarjev o neodvisni stanovski in samo strokovni učiteljski organizaciji obstajala samovtaksi organizaciji, ki jo kot neodvisno stanovsko priznava klerikalna stranka v Sloveniji in njeno trobilo »Slovenec«, in bo obstajalo vse delo za tako organizacijo le v stremeljenju, kako bi oslabil učiteljske organizacije, ki temelje na osnovi državnega in narodnega edinstva in verske strpnosti, toliko časa bodo Slomškarji zaman čakali, da bodo kdaj člani kake državne učiteljske organizacije, ker srbsko učiteljstvo jim bo pokazalo vselej hrbet, kadar bo vidno njihovo separatistično mišljenje proti državnemu in narodnemu edinstvu, hrvatsko učiteljstvo pa vselej, kadar bodo kot najvišje načelo postavljali klerikalizem — to je politika in strankarstvo, ki jih vodi tudi sedaj, pri rušenju UJU in ustanavljanju političnega konglomerata »neodvisne stanovske organizacije Jugoslavije«.

Če se pa UJU zavzema za državno in narodno edinstvo in za versko strpnost, pa to ni politika in ne strankarstvo in zaradi tega UJU tudi ni še privesek političnih strank, ki se zavzemajo za iste cilje — storilo je UJU to pač iz vzroka, ker se zaveda, da je to najširša in najtrdnjša baza za njeno organizacijo, za bodočnost jugoslovenskega naroda in bodočnost države ter je njena dolžnost utrditi to bazo potom učiteljstva in šole. Če služi UJU veliki ideji, ni zaradi tega v službi nobene osebe in tudi ne stranke, čeprav se krije smer s smerjo vodilnih oseb in strank in jo stranke podpirajo pri dosegu teh ciljev.

Skupščina se prične v nedeljo 19. aprila t. l. ob 9. uri v dvorani Kazine v Ljubljani. Po običajnih poročilih funkcionarjev pridejo na dnevni red nastopne razprave: izplačilo razlike od 1. oktobra 1924 do 1. maja 1925; stanovanjsko vprašanje; poročilo o izpremembah zakona o civilnih državnih uradnikih in uredbe o razvrstitvi. — Isti dan popoldne zborujejo po možnosti razne centralno udru-

pomočnice, ki jih je tedaj najela farovška kuharica. Ko je bilo treba izmenjavati krožnike, me vpraša poleg mene sedeči mladi kaplan v poveljavajočem tonu: »No ali ne boste pomagali pobirati krožnikov in nanašati jedil na mizo?« »Ne, gospod kaplan,« sem odgovoril, »nisem prišel k obedu, da nosim na mizo, sem povabljen k obedu kakor Vi, da jem in pijem.« Ko sem se med obedom za nekaj časa odstranil od mize in hodil po hodniku gor in dol, pride iz kuhinje farovška kuharica ter se zadere na me: »Ali ne greste pomagat, saj vidite, da S. (prejšnji mežnar-čevljar, ne more zmagovali vsega sam!) Ničesar ji nisem odgovoril, obrnil sem se in šel nazaj na svoj prostor. Po končanem obedu so se nekateri duhovniki odpeljali, drugi so ostali, da se zabavajo dalje, jaz pa sem šel domu in premišljeval bridko usodo tedanjega učitelja.

Kmalu potem se je preselil stari mežnar v Č. Tam je prevzel zopet posle cerkovnika in organista. Nekoč je šel v zvonik, po zvonjenju je sedel in po stari svoji navadi zadremal. Med dremanjem se je okrenil in se nesrečno prekucnil iz zvonika ter se ubil.

Po dveh letih sem delal usposobljenostni izpit. Izpitni komisiji je predsedoval Zavašnik sam. Po končanem izpitu

žene organizacije. — Ob 8. uri zvečer se vrši v dvorani Kazine komers na čast došlim gostom.

V ponedeljek 20. aprila dopoldne se vrši letna skupščina pokrajinske Zveze za Srbijo, Črno goro in Vojvodino. Isti dan popoldne ob 3. uri se pa vrši skupščina Narodne zveze duševnih delavcev.

V torek 21. aprila odpotujejo udeleženci na skupni izlet na Bled.

Naše članstvo opozarjamo, da ima pravico prisotnosti in debate vsak organiziranec in da naj se učiteljstvo z ozirom na važnost in aktualnost razpraz (izplačilo

Gibanje učiteljske omladine.

—uč 12. redni sestanek smo imeli mariborski učiteljski naraščaj v soboto, dne 28. marca 1925. Predaval je tovariš strokovni tajnik Rudolf Dostal iz Ljubljane. Tov. predsednica je prav spretno vodila ta sestanek in se za lepe besede pristrčno zahvalila g. predavatelju. Tov. Dostal je govoril o »Razvoju in pomenu organizacije UJU«. Z izbranimi besedami je v spretno zaokroženi obliki orisal zgodovino razvoja naše stanovske organizacije od prvih dni od onega maloštevilnega učiteljskega društva pa do današnjih dni, ko se je razširila organizacija po vsej državi od Triglava do Vardarja in šteje na tisoče članov. Omenil je voditelje te organizacije, važne skupščine in nekatere pomembnejša strokovna predavanja. Prinesel je s seboj tudi nekaj brošuric z natisnjenimi važnimi predavanji in jih razdelil med tovaršstvo. Seznanil pa nas je tudi z borbo, ki so jo borili naši stanovski tovarši in jo še borijo za doseg namenov stanovske organizacije. Huda je bila ta borba in je še huda, toda ako bodo naše vrste strnjene in se bodo vsako leto pomnožile z novimi mladimi močmi, bomo dosegli, za kar se borimo, za osamosvojitve šolstva in neodvisnost stanu. Želja vseh je, da nas tovariš strokovni tajnik še obišče in nas pobliže seznani z raznimi vprašanji, ki so važna za razvoj, napredek in borbo naše organizacije. Zdravo! Zapisničarja.

Splošne vesti.

— Naše članstvo. Po pregledu vseh vposlanih članskih izkazov okrajnih učiteljskih društev izkazuje število članstva UJU poverj. Ljubljana 2637 članov, učiteljev in učiteljic, t. j. 150 članov prirastka napram lanskemu članstvu. Obrachamo se tem potom ponovno na naša okrajna društva, da pozovejo k pristopu v našo organizacijo še one maloštevilne tovarišice in tovariše, ki še stoje zunaj UJU. Nikomur ne zapiramo vrat, kdor priznava pravila strokovne nestrankarske organizacije UJU, nikogar ne izključujemo iz naših vrst, kdor stoji na temelju narodnega in državnega edinstva.

— Minister prosvete g. Sv. Pribečević o vzgojnem duhu v naših šolah. Prosvetni minister g. Pribečević je dejal v odgovoru na izvajanja dr. Lorkoviča in dr. Gosarja v narodni skupščini med drugimi: »Duh pouka v naših šolah mora biti duh narodnega edinstva, to so odločili že

razlike!) udeležijo skupščine v čim največjem številu.

Naše poverjeničstvo bosta zastopala na skupščini poverjenik Luka Jelenc in strokovni tajnik Rudolf Dostal.

Osrednja zveza javnih nameščenecv v Ljubljani se je obrnila na oba velika župana, da dovolita z okrožnico potrebni dopust vsem državnim nameščenecem, ki se nameravajo udeležiti skupščine.

Že danes opozarjamo naše članstvo na Gorenjskem, da gredo udeležnikom izleta na Bled v torek, dne 21. aprila v vsakem oziru na roko, da ostane divni naš Bled našim južnim bratom v najboljšem spominu.

naši osnovni državni zakoni. Naša ustava pravi, da mora šola gojiti državno zavest v duhu narodnega edinstva. Zato pravim jasno in glasno, da se bo šlišo širom države, da bodo čuli vsi učitelji. Ne more biti učitelj, kdor ne vzgaja dece v duhu narodnega edinstva. Lahko mislijo gg. klerikalci, kar hočejo, lahko misli vsi poslanski klub, kakor hoče, toda to ne sme biti stališče učiteljev v Sloveniji, zakaj toliko časa, dokler velja naša ustava kot osnovni zakon, se bom poslužil svojih pravic in bom odstranil iz šole vsakega učitelja, ki bi učil našo deco, da nismo »en narod«.

— Kongres vseh državnih uradnikov v Ljubljani. Uprava Gl. Saveza drž. službenika je sklenila na svoji seji 12. marca t. l., da se vrši IV. redna letna skupščina Gl. Saveza dne 19. in 20. aprila t. l. v Ljubljani s tem-le dnevnim redom: dne 19. aprila 1925 dopoldne: 1. Poročilo upravnega in nadzornega odbora. 2. Poročilo o izplačilu dolgovane razlike na službenih prejemkih za čas od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924. 3. Poročilo o stanovanjskem vprašanju. 4. Poročilo o izpremembah zakona o civ. drž. uradnikih in uredbe o razvrstitvi. 5. Določitev članarine. 6. Volitev članov upravnega in nadzornega odbora. 7. Predlogi in vprašanja. Naslednji dan, t. j. 20. aprila 1925: Dopoldne: letna skupščina pokrajinske zveze za Srbijo, Črno goro in Vojvodino, popoldne pa: skupščina narodne zveze duševnih delavcev (Narodni Savez umnih radenika). Osr. Zveza bo zahtevala od Gl. Saveza, da spravi na dnevni red tudi vprašanje naših upokojencev in zadnjo uredbo o draginskih dokladah, ki je baš med njimi povzročila toliko opravičenega razburjenja in ogorčenosti.

— Publiciranje šolskega zakona. Z ozirom na zahtevo nekaterih društev in članov, da bi se publiciral načrt šolskega zakona, moramo pojasniti, da ne kaže publicirati načrta, ki je že in še bo izpremenjen preden bo predložen ministrskemu svetu in skupščini. Ta načrt je še iz leta 1922. in so se že do danes izvršile na njem v ministrstvu znatne izpremembe. Društva imajo priliko, da se seznajajo z načrtom potom članov ankete, ako jih povabijo na zborovanja. Ti se radi odzovejo, kakor smo že objavili.

† ANTON LEBAN.

Želeli ste, g. urednik, da bi Vam kdo kaj podrobnega poročal o pokojnem upok. šolskem ravnatelju Antonu Lebanu. Morda Vam ustrežem s temi vrsticami.

njo, na moje največje veselje premeščen v M.

Napisal sem to pripoved zato, da si more sedanje učiteljstvo ustvariti sliko, kako »krasni« časi so bili za učitelje v dobi konkordata,* ko je bil učitelj mežnar, organist in hlapec, pa ne državni, ne deželni, ne občinski, marveč hlapec župnikov in kaplanov. In takih časov si bržkone žele nazaj vsi Slomškarji, ker sicer ne bi hoteli prostovoljno hlapčevati klerikalizmu. Pa če bi se mogli ti časi uvesti za Slomškarje posebej, bilo bi želeli, da se uvedejo že takoj jutri, saj jim jih privoščimo prav od srca, če si jih sami žele.

* Konkordat (ukinjen leta 1869.) je izborno upodobljen v 1. številki »Škrata«, str. 8. Zgoraj povprek pokrajinska slika: vas s cerkvijo, iznad oblakov mole duhovniki pesti in svoje debelo glave proti vasi. Pod vasjo se sprehajata debeli župnik s psičkom in svojo kuharico, ki li v sključeni pozi poljublja roko suh učitelja. Na levi zvonit učitelj in njegov sinko, na desni pa premetava sneg. Spodaj na levi brije učitelj župnika, v sredini ministrira pri maši, na desni pa pometa cerkev. Spodaj na levi pere učitelj cerkveno perilo, na desni pa molze župnikovo kozo, a župnik ga opazuje iz svojega vrta.

(Konec.)

Anton Leban se je rodil v Kanalu na Goriškem, kjer mu je oče Valentin učitelj. Leta 1849. leta 1859. je prišel oče Valentin na goriško normalno, ki se je kasneje pretvorila v vadnico. V Gorici so se izobraževali vsi štirje Valentinovi sinovi: Avgust, znani glasbeni in vadiški učitelj, Anton, odlični šolnik in pedagoški pisatelj, Fran, bivši deželni sodni oficijal in Janko, šolski upravitelj mladinski pisatelj in skladatelj. Izmed štirih bratov živi danes samo še Janko, ki bo aprila meseca praznoval 70-letnico svojega rojstva in 55-letnico literarnega delovanja. Oče Valentin je želel, da bi mu dva sinova postala duhovnika, dva pa učitelja; pa človek obrača, Bog pa obrne. Le Anton in Janko sta postala učitelja po očetovi želji. Avgust in Fran pa nista postala to, kar je oče Valentin želel.

Anton Leban je s prav dobrim uspehom dovršil četrti razred takratne šestrazredne realke ter potem vstopil na goriško učiteljsko. Doprivši učiteljske, ni takoj dobil službe, nego je leto dni supralar bolehnega očeta v Gorici. Potem pa je dobil službo v Medani v goriških Brdih. Odondot je šel v Mozirje na Štajersko, kasneje v Ribnico (v slovenjegraški okraj). Potem se je vrnil na Primorsko kot učitelj v Sežani, odtod pa je prišel za nadučitelja v Komen, kjer je služboval 30 let; ob upokojenju je dobil naslov šolskega ravnatelja.

Anton Leban je bil jako načitan mož, imel je lepo knjižnico ter se je s pridom zanimal za vse pojave na šolskem in literarnem polju. Bil je dolgoletni predsednik učiteljskega društva za sežanski okraj in zastopnik učiteljstva v okrajnem šolskem svetu. Tudi kot pedagoški pisatelj se je poizkusil. V Komnu je vsako leto v »Šolskih poročilih« priobčil kak aktualen pedagoški spis. V »Slov. učitelju« (Lapajnetovem) je priobčil spis: »Kako bi se ljudstvo dalo pridobiti za šolo?«, »Fizika v narodni šoli« itd. V goriškem listu »Sola« je priobčil spis »Trobentica, Netopir«, v »Učiteljskem Tovarišu« »O posrednem in neposrednem pouku«, v »Popotniku« »Šolski izprehodi«. Nekaj statistike o ljudskem šolstvu v Avstriji itd. Dobro bi bilo vse te pedagoške članke zbrati in izdati v posebni knjigi. Anton Leban je tuptam pisal tudi v mladinski list »Vrtec« in »Zvonček« ter bil dopisnik raznim listom: »Slov.Nar.«, »Soča«, »Edinosti« itd. Anton Leban je bil neomajen narodno-napreden učitelj. V Avstriji je bil odlikovan z zaslužnim križcem s krono in z zaslužno svetinjo za 40-letno uspešno delovanje; imel je tudi nebroj pohvalnih dekretov.

Rekel sem že, da je bil Anton Leban jako načitan mož. Čital je zmerom s svinčnikom v roki ter si imenitne izreke zabeleževal. Tako si je bil pridobil tako spretnost, da je citiral v več jezikih misli raznih pisateljev in pesnikov; bil je v tem oziru živ citatni zakladnik.

Za vojne je moral s soprogo in hčerko bežati pred Italijani, ki so mu stanovanje v Komnu malone opustošili, posebno privoščivši si njegovo obširno biblioteko. Zavetje je dobil v Stični. Ko pa mu je umrla žena, je to moža silno potrla. Bolezen na jetrih, še bolj pa dušna depresija je moža uničila. Tudi se mu ni izpolnila želja, da bi njegova hčerka dobila učiteljsko službo v Stični, da bi tako zopet našel lastno domačnost, lastno ognjišče.

Njegov pogreb je bil lep, a bil bi še lepši, da je vest o njegovi smrti dospela pravočasno v širšo javnost. Mešani zbor mu je zapel tri žalostinke (doma, v cerkvi in na grobu). Bodi vrlemu možu lahka zemljica in časten spomin!

— **Prešelitev.** Pisarna Jugoslovenske Matice se je preselila v poslopje Jadransko-podunavske banke, Šelenburgova ulica 7/II.

— **II. književna tombola** je doigrana. Zadetih je bilo 150 amb, 120 tern, 80 kvater, 50 činkvinov in 5 tombol. Tombole so zadeli: 1. ga. Nada dr. Fedranova iz Ljubljane, 2. šolsko vodstvo Podzemelj, 3. Ivanka Simčič iz Maribora, 4. gospa Josipina Valenčič iz Ljubljane in 5. gosp. Anton Potočnik, okrajni sodnik v Soštanju.

— **V večjem mestu Slovenije** je odati trgovski lokal za specerijsko in delikatesno trgovino. Tam je že bila dobro vpeljana taka trgovina in želeli je, da najame ta lokal trgovec - strokovnjak. Pojasnila daje Jugoslovenska Matica v Ljubljani.

— **Kvas na korist Jugoslovenske Matice.** Tvrdka M. Zigon v Škofji Loki je nakazala Jugoslovenski Matici znesek 1000 Din kot odpadajoči odstotek v času od 1. oktobra do 31. decembra 1924 prodanega kvasa. Imenovana tvrdka je v skupnem nakazala Jugoslovenski Matici že nad 13.000 Din. Tvrdko priporočamo vsem trgovcem, pekarjem in gospodinjam. Kupujte kvas te tvrdke, ker s tem podpirate Jugoslovensko Matico.

— **Metliška osnovnošolska mladina** je nabrala za pirhe neodrešenim bratcem 250 Din in za Francoski dan 50 Din. Živela!

— **Mladina osnovne šole na Gomilskem** je darovala letos za pirhe Jugoslovenski Matici 108 Din, za namen »Francoskega dneva« pa 32 Din 50 para.

— **Poverjeniki okrajnega učiteljskega društva za ljubljansko okolico** se prosijo, da napišejo na zadnji strani položnice imena članov, za katere se pošilja članarina. — Novodošli člani naj se prijavijo za sprejem pri predsedniku tovarišu Korbarju v Zgornji Šiški.

Izredno učinkujoče zdravilo proti vsem vrstam revmatizma. V dobi za minulo strašno svetovno vojno trpi naš narod mnogo na revmatizmu, a večidel teh bolnikov še danes ne ve, kako lahko in hitro se ta bolezen ozdravi z zdravilom Radio-Balsamica dr. Rahlejeva. Že v Rusiji je dr. Rahlejev posvetil vse svoje moči proučavanju tega zdravila in dosegel izredno velike uspehe. Ko je pred dvema letoma začel preizkuševati svoje zdravilo v Sloveniji, ima danes tudi pri nas zaznamovati neverjetno lepe rezultate. Ni čuda torej, da je danes njegovo zdravilo priznано vseobče kot edino in najbolje sredstvo proti vsem vrstam revmatizma. Njegovo izredno učinkovitost najbolj potrjujejo številna priznanja profesorjev in zdravnikov kakor zahvalna pisma ozdravljenih bolnikov.

Radio-Balsamica izredno hitro deluje in ne pušča nikakih sledov na koži ne na srcu in je popolnoma neškodljiv. Po uporabi dveh do treh steklenic Radio-Balsamica se ozdravi vsak, tudi najstarejši revmatizem.

Imenovanja in napredovanja.

— **Učiteljska imenovanja.** Na predlog velikega župana v Ljubljani je imenoval ministrstvo prosvete: Za stalno učiteljico v Artičah **Vido Hiršman**, učiteljico v Globokem; za stalnega učitelja in šolskega upravitelja v Kalu pri St. Janžu **Janka Malenška**, šolskega upravitelja v St. Peter pri Novem mestu; za stalno učiteljico v Dol. vasi pri Ribnici **Reziko Nadler**, učiteljico v Ribnici; za stalno učiteljico v Loškem potoku **Ivano Ambrožič**, učiteljico v Ribnici in **Rožo Medič**, učiteljico v Koprivniku, za stalno učiteljico v Ribnici **Miro Klun**, učiteljico v Loškem potoku; za stalno učiteljico v Koprivniku **Leopoldino Merala**, učiteljico v Ribnici; za stalnega učitelja v Oneku **Celestina Perhavca**, učitelja v Ribnici; za stalno učiteljico v Čatežu pri Veliki Loki **Ano Kren**, učiteljico v Kočevski Reki; za stalno učiteljico v Sodražici **Adelo Vebler**, učiteljico v Kočevski Reki; za stalno učiteljico v Trnčju **Heleno Kreiner**, učiteljico v Stari Cerkvi; za stalno učiteljico v Mozlju **Franjo Ekert**, učiteljico v Stari Cerkvi; za stalnega učitelja v Kočevski Reki **Slavka Cotmana**, učitelja v Nemški Loki; za stalno učiteljico v Boštanju pri Savi **Milko Kočevar**, učiteljico v Studencu; za stalno učiteljico v Studencu **Maro Manfreda**, učiteljico v Zidanem mostu; za stalnega učitelja v Vidmu pri Krškem **Gojmira Aparnika**, učitelja v Boštanju; za stalnega šolskega upravitelja v St. Petru pri Novem mestu **Ivana Kraljika**, šolskega upravitelja v Žužemberku; za stalno učiteljico v Kranjski gori **Mihaelo Robič**, učiteljico v Dovjem. — Upokojena je **Klementina Piki** - Kos, učiteljica v Zalogu pri Komendi.

Kdo izmed tovarišev ali tovarišic bi mogel preskrbeti bivši moji učenki

SLUŽBO UČENKE V TRGOVINI.

Deklica je stara 15 let, zdrava in krepka ter hči poštenih staršev.

Ponudbe prosim na naslov: Dragica Grilčeva, šol. upraviteljica, Studenec, p. Sevnica.

Pristopite k

„Jugoslovanski Matici“!

Učiteljska gospodarska organizacija.

Učiteljski dom v Mariboru

je imel dne 25. marca t. l. svoj III. občni zbor.

Udeležba je bila prav povoljna, kajti od učiteljskih društev mariborske oblasti so bila zastopana razen treh vsa. Vrh tega so se zboru udeležili g. ravnatelj Voglar, gosp. srezki prosvetni referent Lichtenwallner ter mnogo tovarišev in tovarišic iz Maribora in okolice in več gojenk državnega ženskega učiteljskega.

Razveseljivo je tudi dejstvo, da je že 17 učiteljskih društev korporativno pristopilo k tej važni gospodarski ustanovi, kar gotovo vzpodbudi še ostala 4 društva, da jim skoraj sledijo.

Lepi udeležbi je bil primeren tudi mirni in stvarni potek zborovanja.

Po predsednikovem pozdravu in poročilu se je najprej prečital in odobril zapisnik poslednjega občnega zbora.

Nato je podal tajnik kratko poročilo o delovanju društvenega vodstva. Navedel je korake, kateri so se napravili v prid društva, naštel okrožnice, ki so se razposlale in omenil, da povzročujejo zamudniki mnogo neprijetnega dela. Daje je poročal, da je vodstvo Učiteljskega doma resno razmotrivalo vprašanje, kako bi bilo mogoče že s prihodnjim šolskim letom začeti s smotreno podporo učiteljskih in končno je še naznanil, da bode Učiteljski dom do jeseni izdal k zemljevidu Prekmurja popis tega malo znanega dela naše domovine in da bode založil tudi zbirko pravljic in pripovedk iz mariborske oblasti kot čtivo in kot pripomoček pri pouku domovinoslovja. Zato se tovarišice in tovariši prosijo, da zbirajo v svojih službenih krajih primerne pravljice in jih pošljejo društvenemu vodstvu, oziroma da naznanijo, v katerem delu so že priobčene. — Svoje poročilo je tajnik sklenil z opombo, da učiteljsko sicer prav marljivo dela za družbo, da pa na sebe pre malo misli.

Splošno zadovoljnost je vzbudilo izčrpno blagajnikovo poročilo, iz katerega je razvidno, da se je premoženje Učiteljskega doma od 1. marca 1924 do konca leta zvišalo od 65.000 Din na 130.000 Din. Gmotno stanje bi pa bilo veliko ugodnejše, ako bi ne bilo brezbržnih plačnikov in če bi se založeni zemljevidi povsod uvedli. Tudi pusti mnogo tovarišev prnieti državne obveznice v predalih in niti ne vzdiguje obresti, namesto da bi jih žrtvovali Učiteljskemu domu. — Na predlog nadzorstva se je izrekla blagajniku zahvala za njegovo trudapolno in vestno poslovanje.

Jako živahen razgovor se je vnel pri določitvi članarine. Predsednik je naznanil odborov nasvet, naj za letos ostane dosedaj letni prispevek 10 Din. Zastopnica ljutomerskega učiteljskega društva je poročala, da želijo tamošnji tovariši primerno zvišanje, a nas stari boric in vodja Rajšp je s krepkimi besedami utemeljeval svoj predlog, da se člana

narina takoj zviša na 100 Din in da se naj polovica uporabi za podporo učiteljskega naraščaja. Soglasno je bil sprejet predlog tovariša Skale: Predlog tovariša Rajšpa, da se zviša članarina na 100 Din, se sprejme pogojno. Učiteljska društva je vprašati, če soglašajo s predlogom, oziroma naj sklepajo o višini letnega prispevka Učit. domu in nato se naj članarina definitivno določi. Tudi je bil sprejet Rajšpov dodatni predlog, naj se na učiteljska društva vpliva, da bodo uvidela nujno potrebo zvišanja članarine za Učiteljski dom.

Volitev vodstva se je izvršila z vzklikom in je bil soglasno izvoljen stari odbor; le namesto tovariša Lešnika, ki zapusti Dravsko dolino, katero je zastopal, se na novo izvoli tovariš Šerbec.

Končno se je sprejel predlog tovariša Muzka, da najmi Učiteljski dom med učiteljsvom brezobrestna posojila po 100, 500 in 1000 Din.

Po občnem zboru se je še vršil razgovor o akciji za podporo učiteljskih in so se storili ukrepi, od katerih pričakujemo sadu že v začetku prihodnjega šolskega leta.

— **g Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta** je daroval Ciril Kopitar, učitelj meščanske šole na Jesenicah, državno obveznico z dvema zapadlima kuponoma v znesku 107 Din; učiteljstvo osnovne šole v Litiji pa je po J. Zupančiču naklonilo za pirhe 57 Din, in sicer so dali: Ivan Bezeljak, šolski nadzornik, 18 Din; Bernard Andoljšek, šolski upravitelj, 7 Din; učiteljica Franja Bezeljakova 8 Din; po 3 Din učiteljice: Hermina Breindlova, Marija Kalinova, Viktorija Nadaličeva in učitelj Jože Zupančič 15 Din.

Letošnji darovi znašajo 3473.50 Din. — Društvo se vsem darovalkam in darovalcem najpristrčnejše zahvaljuje, prosi nadaljnje blagonaklonjenosti in vošči vesele velikonočne praznike!

— **g Učiteljska samopomoč.** Dne 7. aprila 1925 je šlo društvo 1013 članov. Priglasenih in sprejetih je okrog 150. Pozivam vse priglasence, ki so prejeli položnice za poravnavo sprejemnih pristojbin, da nakažejo te zneske. Prijave brez nakazil prijavitelcem prav nič ne koristijo; že sprejete prijavitelce se vpiše v člansko knjigo šele takrat, ko poravnajo sprejemne pristojbine ali vsaj en obrok teh. — Od 1. januarja 1925 do danes sem vpisal v člansko knjigo 267 novih članov. Žal, da moram omeniti, da se je 9 članov vsled malobrižnosti za društvene obveznosti moralo črtati iz članske knjige. — Nova, oziroma po izrednem občnem zboru z dne 1. februarja 1925 popravljena pravila so bila predložena politični oblasti v odobrenje. Pozivam vse one, ki se mislijo priglasiti za sprejem, da store to takoj; pozneje bo članski prispevek za vsak smrtni slučaj 5 Din, zato tudi sprejemne pristojbine precej večje. Vesela aleluja!

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

POŠTNI ČEK. RAČ. 10.761 REGISTROVANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO TELEFON ŠTEV. 312

VABILO

na

XXII. REDNI OBČNI ZBOR

ki bo

v nedeljo, dne 3. maja 1925, ob 10. uri v Ljubljani, Franciškanska ulica šte. 6.

DNEVNI RED:

1. Poročilo upravnega sveta o zadružnem poslovanju.
2. Čitanje revizijskega zapisnika Zveze slov. zadrug v Ljubljani z dne 28. nov. 1924 in ukrepi na njega temelju.
3. Poročilo upravnega sveta o računskem zaključku za leto 1924.
4. Poročilo nadzorstva o računskem zaključku in poslovanju upravnega sveta.
5. Predlog upravnega sveta o razdelitvi čistega dobička.
6. Volitev nadzorstva za dobo enega leta.
7. Prememba pravil.
8. Slučajnosti.